

stramning på det her område, og det vil jeg bestemt ikke afvise, hvis man kender lidt til industrien som helhed. Men igen vil vi godt gå lidt nærmere ind i, hvad vi egentlig har af eksempler, og hvad vi ved om det.

Den tredje hovedting er spørgsmålet om strafferammer. Nu hører jeg til dem, der mener, at man kan sætte ind over for det her, og bestemt også selv om der er tale om lægemiddelindustrien. Men igen vil vi i hvert fald gerne vide, hvad omfanget af det her er. For igen synes jeg ikke, at der argumenteres ret meget for det. Der står, at forsætlige krænkelse i dag straffes med bøde eller fængsel i op til 4 måneder, og nu vil man altså gerne kunne idømme fængsel i op til 1 år og 6 måneder for overtrædelse af de her bestemmelser. Vi vil ikke sige, at vi nødvendigvis er imod det, men jeg vil i hvert fald gerne have lidt yderligere argumenter for, hvad baggrunden egentlig er – navnlig også fordi der i bemærkningerne jo står, at det er regeringens opfattelse, at selv om der hidtil ikke har været idømt fængselsstraf i medfør af lægemiddeloven, tilsiger udviklingen af ulovlige lægemidler, at det nuværende strafmaksimum på fængsel i 4 måneder forhøjes. Altså, det er jo den type af bemærkninger, der gør, at man måske godt kunne bruge lidt mere dokumentation. Derfor vil jeg allerede nu efterlyse det i forbindelse med udvalgsarbejdet, men også af hensyn til salen lade være med at gå mere i detaljer på nuværende tidspunkt. Men det jeg håber på – da ministeren jo også har sine embedsmænd – er, at de er opmærksomme på, at vi i hvert fald ønsker lidt mere viden om nogle af de ting, jeg har nævnt her.

Kl. 13:44

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Per Clausen som ordfører.

Kl. 13:44

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Det er klart, at Enhedslisten i udgangspunktet også er tilhænger af, at man yder en forstærket indsats mod forfalskede og ulovlige lægemidler. Det lyder jo ikke rart med den slags. Det lyder også lidt farligt. Og det er vel den del af lovforslaget, der gør, at der kan være fornuft i at gå ind i det her projekt.

Desværre må jeg jo sige, at når det handler om udfoldelsen af argumentationen for, at man har konkrete eksempler på, at det her er farligt, er det materiale, vi har fået indtil nu, efter min opfattelse ganske utilstrækkeligt.

Man kan godt stille sig selv det spørgsmål, om det er de mange Viagrareklamer, som trænger igennem vores ellers udmærkede sikkerhedsnet i vores computer, der har gjort ministeren opmærksom på, at der nok er noget her, der er falsk. Om det virker eller ej, skal man jo ikke kunne sige. Pointen er bare, om det er anledningen til, at vi skal skærpe straffene.

Jeg vil gerne sige, at hvis det er sådan, at vi i udvalgsarbejdet kan blive overbevist om, at der er et reelt problem med forfalsket og ulovlig medicin, som udsætter mennesker i Danmark for en reel risiko, er vi sådan set helt indstillet på, at der skal strammes op – både med kontrol og lovgivningsmæssigt.

Når man alligevel godt kan blive en lille smule i tvivl om, hvad der er hensigten med det, som det handler om, nemlig de højere straffe, er det, fordi man i forvejen har muligheden for at give folk en straf på op til 6 år, hvis det er virkelig alvorligt. Derimod refererer det med de 1 år og 6 måneder til spørgsmålet om de immaterielle rettigheder – man kunne vel også sige – medicinalindustriens ret til at tjene penge på de produkter, den har udviklet. Det kan man jo være mere eller mindre optaget af, men det er en helt anden problemstilling end den, der handler om, hvorvidt den forfalskede medicin er farlig og usund. Så det vil vi godt børe lidt mere ned i for at se, hvad der er den reelle begrundelse for det her lovforslag. Men vi synes selvfølgelig også i udgangspunktet, at forfalsket og ulovlig medicin er en skidt ting. Øget kontrol og nogle straffe, der passer til det, er selvfølgelig acceptable.

Ellers vil jeg sige, at lovforslaget indeholder en anden ting, som vi jo sådan set har efterlyst gennem længere tid, nemlig at man sikrer sig, at man ved, hvilke læger, tandlæger og apotekere, som på den ene eller anden måde er tilknyttet lægemiddelindustrien. Man har jo haft en ansøgnings- og anmelddepraksis, hvor de pågældende læger og tandlæger selv skulle sørge for at søge. Det er vist blevet betragtet med en smule overbærenhed fra lægernes side, fordi de har ment, at da de jo selv godt vidste, at de aldrig kunne finde på at lade sig påvirke af deres økonomiske relationer til lægemiddelindustrien, var det vel også lidt lige meget, om de sørgede for at ansøge. Derfor er vi glade for, at vi nu ligesom laver lidt dobbelttjek på det her, sådan at industrien også bliver forpligtet til at gennemføre de her registreringer, så vi kan vide det med sikkerhed. Den del af lovgivningen kan vi godt give vores tilslutning til.